ἕνα σημείωμα ἀπὸ τὸν κ. Ζὰκ Μονέλ. Μοῦ ζητοῦσε συγνώμην γιὰ τὶς ἐνοχλήσεις ποὺ ὑφίσταμαι ἐκ μέρους του καὶ μὲ παρακαλοῦσε θερμὰ νὰ τὸν πληροφορήσω τί συνέβη μὲ τὴν Λιάνα καὶ τὸν σύζυγό της.

Τοῦ ἀπάντησα μὲ τὰ λίγα αὐτὰ λόγια : «Ὅλα πηγαίνουν καλά. Ἡ συχάστε».

Καὶ πραγματικῶς ὅλα πηγαίνουν καλά. Ὁ κ. Σαβὰζ δὲν κατάλαβε τίποτα.

Αὐτὸ ὅμως παρατείνει ἁπλῶς τὸ μαρτύριο τῶν δύο ἐρωτευμένων.

Καλύτερα θὰ ἦταν ἴσως ἂν τὰ ἐμάθαινε ὅλα σήμερα. Πρόκειται γιὰ μιὰ συμφορὰ ποὺ θὰ τὸν χτυπήσῃ ἔτσι ἢ ἀλλοιῶς, ἀργὰ ἢ γρήγορα.

Γιατὶ αὐτὲς ἡ ἀναβολές :

Θὰ συμβουλέψω τὴ Λιάνα νὰ δώσῃ ὁριστικῶς πειὰ ἕνα τέλος σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία.

Ἡ παράτασή της μόνον δυστυχήματα μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ !..

(Ἀπ' τὸ ἡμερολόγιο τῆς Λιάνας Σαβὰζ)

(Μετὰ τὸ μεσημέρι)

Μοῦ φαίνεται πὼς ὅλα ὅσα μοῦ συνέβησαν τὰ εἶδα στ' ὄνειρό μου. Τί περιπέτειες καὶ τί χτυποκάρδια μέσα σὲ μιὰ ἡμέρα !

Ἔφυγα ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ζὰκ τρομερὰ ἀνήσυχη.

Μέσα στὸ ἀμάξι δὲν σκεφτόμουν παρὰ τό τί θὰ πῶ στὸν Ἐρνέστο. Τὸ ὅτι μὲ περίμενε στὸ σπίτι τῆς κομήσης ἦταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ καταλάβω τί εἶχε συμβεῖ. .

Ἡ ὑποψίες του τὸν ἐβασάνιζαν στὸ σπίτι μετὰ τὴν ἀναχώρησί μου, ἤθελε νὰ μάθῃ ἂν βρίσκουμαι πραγματικῶς στῆς κομήσσης κι' ἂν βρίσκεται κανεὶς ἄλλος μαζύ μας καὶ βγῆκε ἀποφασισμένος νὰ πληροφορηθῇ τί συμβαίνει.

Σκεπτόμουν τὴν ὀργή του καὶ τὸ μαρτύριο τῆς ζήλειας του ὅταν δὲν μ' εὗρε στῆς κομήσσης. Τί θὰ ὑποπτεύθηκε ἄραγε : Δὲν ἤμουν οὔτε στὴν κόμησσα οὔτε στὸ γιατρό !...

Κι' ὅλα αὐτὰ ἔπρεπε νὰ τοῦ τὰ δικαιολογήσω νὰ τοῦ πῶ ποῦ ἤμουν...

Αἰσθανόμουν τὴν ἴδια ἀγωνία ποὺ αἰσθάνθηκα πρὸ μηνός, ὅταν μὲ κάποια δικαιολογία πάλι πέρασα τὴν ἡμέρα μου στὴν ἐξοχὴ μὲ τὸν Ζὰκ. Τί εὐτυχισμένη ἡμέρα !...

Μ' ἐγύριζε ἀνάμεσα στὸ δάσος στὴν ἀγκαλιά του, σὰν νᾶμουν μικρὸ παιδί...

Κι' ὁ Ἐρνέστος δὲν κατάλαβε τίποτε, ἀπολύτως τίποτε τὸ βράδυ ποὺ γύρισα...

Μὰ τώρα ἡ τύχη δὲν μοῦ φαινόταν καθόλου εὐνοϊκή. Ἐκινδύνευα σοβαρῶς !...

Περνοῦν ὅμως τόσο γρήγορα ἡ ἔμορφες ἡμέρες !...

Εἶνε τόσο λίγη ἡ εὐτυχία σ' αὐτὸ τὸν κόσμο !...

Μιὰ παντοεμένη γυναίκα εἶνε πολλὲς φορὲς μιὰ σκλάβα...

Πειὸ εὐτυχισμένες εἶνε ἡ γυναῖκες τῶν χωρικῶν. Αὐτὲς δὲν ἔχουν ὄνειρα. Δὲν ἔχουν ἐπιθυμίες. Δὲν ζητᾶν τίποτε σ' αὐτὸ τὸν κόσμο. Δὲν ἔχουν τὶς ἀπαιτήσεις τὶς δικές μας...

Ὅταν ἤμουν ἀκόμη μικρή, νόμιζα πὼς ὁ γάμος εἶνε τὸ πλέον ἀσφαλισμένο λιμάνι.

Πίστευα πὼς θὰ ζήσω πλάϊ σ' ἕναν ἄντρα, πὼς θὰ τὸν ἀγαπήσω τοσελλά. Δὲν φανταζόμουν πὼς ὑπάρχουν καὶ στὸ γάμο φοβερὲς τοιχυμίες...

Τὰ ἔβλεπα ὅλα ρόδινα...

Καὶ νὰ τώρα ἐγὼ ἀναγκασμένη νὰ λέω ψέμματα στὸν ἄντρα μου, νὰ παίζω μαζύ του ἕνα πολὺ ἀνήθικο παιχνίδι...

Ἄ, αὐτὸ πρέπει νὰ τελειώσῃ !

Μιὰ τιμία γυναίκα φανερώνει τὰ μυστικά της, πέρνει διαζύγιο ..

Πόσο δίκηο ἔχει ὁ Ζὰκ ποὺ μοῦ ζητάει νὰ δώσω ἕνα τέλος στὴν ἱστορία αὐτή !

Ἔφυγα ἀπὸ τὸ σπίτι του τρομαγμένη, μὲ χτυποκάρδι, ντροπιασμένη, σὰν μιὰ γυναίκα ποὺ διέπραξε τὸ πειὸ τρομερὸ ἁμάρτημα. .

Ἦταν τόση ἡ ταραχή μου ποὺ καταζαλίσθηκα ὅσο νὰ βρῶ ἕνα ψέμμα, μιὰ δικαιολογία γιὰ τὸν Ἐρνέστο...

Ἐπάνω στὴν παραζάλη μου ἔσχισα τὸ χέρι μου μὲ μιὰ καρφίτσα, γιὰ νὰ μὲ πιστέψῃ ὅταν θὰ τοῦ διηγούμην τὴν ἱστορία τῆς συγκρούσεως.

Μὲ πίστεψε ἄραγε ;

Τουλάχιστον ἔτσι φάνηκε. Ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴν πάῃ στὴν ἀστυνομία καὶ ρωτήσει. Ἂν ἡ ὑποψίες του τὸν παρέσυραν ὡς ἐκεῖ θὰ τὰ καταλάβαινε ὅλα. Ἐλπίζω πὼς δὲν θὰ τὸ κάμῃ... Ἄλλωστε ἡ σκληρὴ στιγμὴ ποὺ θὰ τοῦ πῶ τὴν φοβερὴ ἀλήθεια πλησιάζει.

Ὁ Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσῃ, δὲν μπορῶ νὰ κάμω ἀλλοιῶς. Ἂν εἶχα παιδὶ μαζύ του καὶ μοῦ συνέβαινε ὅτι μοῦ συμβαίνει θ' αὐτοκτονοῦσα !

Ναί... Ὁ θάνατος θὰ μὲ ἀπήλασσε ἀπὸ ὅλα...

Ἐνῶ τώρα ;...

Τώρα ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ζήσω.

(Ἀκολουθεῖ)

Περνοῦν τόσο γρήγορα ἡ ἔμορφες ἡμέρες !...

ΞΕΦΥΛΛΙΖΟΝΤΑΣ ΠΑΛΗΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΛΟΓΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΤΕΜΜΕΝΩΝ

Πῶς ὁ Μπενζαμὲν Κωνστὰν ἐφεῦρε... τὴν ἑλλην. γλῶσσα !

Στὴν παιδική του ἡλικία ὁ διάσημος γάλλος συγγραφεὺς Μπενζαμὲν Κωνστὰν ἦταν—καθὼς τουλάχιστον ἀναφέρουν οἱ βιογράφοι του—ἀμελέστατος μαθητής. Οἱ καθηγηταί του, εἶχαν παραιτηθεῖ τῆς ἐλπίδος πὼς θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ διδαχθῇ ὁτιδήποτε. Ἕνας ἀπ' αὐτούς, ἐν τούτοις, κατέφυγε στὸ ἐξῆς στρατήγημα : Τοῦ ἐπρότεινε νὰ δημιουργήσουν μαζὶ μιὰ γλῶσσα τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἐννοοῦσαν παρὰ οἱ δύο τους μόνον ! Ἡ πρότασις αὐτὴ ἐνθουσίασε τὸ νεαρὸ Κωνστάν. Ἡ φαντασία του πῆρε δρόμο... Τὴν ἄλλη μέρα ὁ καθηγητής του τοῦ παρουσίασε τὸ ἀλφάβητο τῆς... «ἐξευρέσεώς του»... Κατόπιν, τῇ ὑποδείξει πάντοτε τοῦ καθηγητοῦ, ὁ Κωνστὰν «ἐφεῦρε» τό... λεξιλόγιο τῆς νέας γλώσσης. Ὁ Μπενζαμὲν Κωνστὰν μελετοῦσε μὲ πάθος τὸ πρωτότυπο αὐτὸ ἰδίωμα, τὸ ὁποῖον, σιγὰ-σιγὰ μετεβάλλετο σὲ μιὰ γλῶσσα πλουσία, χρωματισμένη, μεγαλοπρεπή, γοητευτική... Ὕστερ' ἀπὸ λίγους μῆνες τὴν εἶχε μάθει στὴν ἐντέλεια.

Καὶ τότε μόλις ὁ καθηγητής του τοῦ φανέρωσε πὼς ἡ γλῶσσα αὐτὴ ἦταν... ἡ ἀρχαία ἑλληνική !

Εἶχε κατορθώσει δηλαδὴ νὰ τὸν μάθῃ τὴν ὑπεροχώτερη ἀλλὰ καὶ δυσκολώτερη ἀπὸ τὶς νεκρὲς γλῶσσες, κάμνοντάς τον νὰ φαντάζεται ὅτι... πρόκειται περὶ νέας γλώσσης, τὴν ὁποίαν εἶχαν ἐφεύρει οἱ δύο τους !

Ὅπου τὴν παθαίνει ὁ βασιλεὺς

Ὁ Λουδοβίκος 15ος ὅταν ἦταν μικρὸς συνήθιζε νὰ μιλῇ πολὺ ἄσχημα σὲ ὅσους τὸν πλησίαζαν. Διεσκέδαζε δὲ ἰδιαιτέρως μὲ τὸ νὰ τοὺς λέγῃ τὰ ἐλαττώματά τους κατὰ πρόσωπον.

Κάποτε τοῦ παρουσίασαν τὸν ἐπίσκοπο τοῦ Μέτς, κ. ντὲ Κουασλέν, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ πρόσωπο οἰκτρῶς παραμορφωμένο.

— Καλέ ! Τί ἄσχημος ποὺ εἶσθε !... τοῦ εἶπε ὁ Λουδοβίκος μόλις τὸν εἶδε.

— Καὶ σεῖς, ὑψηλότατε, εἶσθε πολὺ κακοσανατεθραμμένος! τοῦ ἀπάντησε, χωρὶς νὰ τὰ χάσῃ καθόλου ὁ Ἐπίσκοπος.

Ὁ Σουΐφτ καὶ ὁ ὑπηρέτης του

Ὁ Σουΐφτ κάποτε, θέλοντας νὰ βγῇ ἔξω μὲ τάλογο, ζήτησε τὶς μπότες του. Ὁ ὑπηρέτης του τοῦ τὶς ἔφερε ἀμέσως.

— Γιατὶ δὲν τὶς ἔχεις καθαρίσει ; τὸν ἐρώτησε ὁ Σουΐφτ.

— Μὰ ἐφ' ὅσον σὲ λίγο θὰ τὶς ξαναλερώσετε, ἐνόμισα πὼς δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ τὶς καθαρίσω.

Ὁ Σουΐφτ δὲν εἶπε τίποτε. Σὲ λίγο ὅμως, ὅταν ὁ ὑπηρέτης του πῆγε καὶ τοῦ ζήτησε τὸ κλειδὶ τοῦ μπουφέ, τὸν ἐρώτησε :

— Τί τὸ θέλεις ;

— Μά... γιὰ νὰ γευματίσω.

— Ὤ ! ἀπήντησεν ὁ Σουΐφτ. Ἐφ' ὅσον σὲ λίγο θὰ ξαναπεινάσῃς, νομίζω πὼς δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ φᾷς τώρα !..

ΣΚΕΨΕΙΣ

Τοῦ Αὐρηλιανοῦ Σχὸλλ

Οἱ μέτοχοι τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων εἶνε συνήθως ἀρνιά, πολλὲς φορὲς τίγρεις, πάντοτε ὅμως ζῶα !

***

Θέλετε νὰ κρίνετε ἕναν ἄνθρωπο ἂν ἀξίζῃ ἢ ὄχι ; Ἀναθέσατέ του μιὰ διοίκησι.

***

Ὁ γάμος ἔχει τὸ μῆνα τοῦ μέλιτός του. Ἡ χηρεία ἐπίσης.

***

Πίστις εἶνε μία... φαγοῦρα τὴν ὁποίαν δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ ἱκανοποιήσῃ ξυνόμενος !

***

Οἱ γυναῖκες εἶνε τρομερὰ ἐπιδεικτικές. Δὲν παρατηρήσατε πῶς, ὅταν ἕνα κορίτσι καταστραφῇ ἀπὸ ἕνα νέο ἐννοεῖ πάσῃ θυσίᾳ νὰ... τὸν παντρευθῇ !...

***

Ἑκατὸ ἄνθρωποι ποὺ θέλουν νὰ κάμουν κάτι, εἶνε πολὺ πιὸ ἰσχυρὸ ἀπὸ ἑκατὸ χιλιάδες ποὺ ἀναγκάζονται νὰ κάμουν κάτι ἄλλο.

***

Οἱ ἄνθρωποι μοιάζουν σὰν τὰ ψυτά. Καὶ στὸ κατώτερο στρῶμα τῆς γῆς ἐὰν τοὺς βάλετε. θὰ προσπαθήσουν νὰ ἐπάνελθουν πρὸς τὸ φῶς...

***

Οἱ καλλίτεροι πολιτικοὶ λόγοι ἑνὸς πολιτευμένου εἶνε πάντοτε οἱ λόγοι τοῦς ὁποίους... δὲν ἐξεφώνησε !

Αὐρ. Σχὸλλ